

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Praeconium item aliud in Deum, ex orbis vniuersi administratione. Cap.
LVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

recta communitatis & societatis humanæ moderatio, etiam ad illos in rectam viam deducendos, valebit plurimum. Nemo alteri exhibeat molestiam: quod cuiusque animus vult, hoc quisque tranfigat. At verò recte de Deo sentientibus penitus persuasum esse debet, ipsos solos, quos ipse vocas, vt in sacratis tuis legibus acquiescant, sancte & incorrupte vitam traducturos. Qui verò seipfos inde abstrahunt, commentitii erroris delubra pro arbitrato habeant: nos autem splēdi dissimum tuæ veritatis domicilium, quod natura nobis largitus es, teneamus. Hoc etiam illis optamus, vt videlicet per communem concordiam, latitiam aucto percipiant.

Præconium alterum in Deum, qui per filium suum lapsos in errores illuminauit.

CAP. LVI.

Quod vero ad nostræ religionis institutum attinet, non nouum aut inauditum esse credimus, sed te ex eo tempore, quo hæc vniuersarum rerum fabrica firme coagmentata fuit, idem ipsum cum tuo venerando cultu obseruandum præcepisse: Cæterum humanum genus hallucinatum est, variis errorum opinionibus a veritate abductum: at tu per filiū tuū, vt peruerfitas illa non in dies magis magisque ingrauesceret, puro lumine porrecto, omnes in tui memoriam reuocasti.

Præconium item aliud in Deum, ex orbis vniuersi administratione. CAP. LVII.

Tua potentia nos innocentes & fideles reddit: tuæ res gesta ista confirmant: quippe sol & luna ratum suū & legitimū cursum tenēt: neq; sydera absq; ordine, totius mundi orbē lustrant: temporū vicissitudines certa lege reuoluuntur: solida terræ stabilitas tuo verbo cōtinuatur: vêtus præstituto tēpore, motum ciet: aquarum lapsus præcipitans immenso quodā & infinito cursu fertur: mare immobilibus terminis circuncluditur: quodcumque per terram perque oceanum

Kk 4

fufum

EVSEBII DE VITA.

fusum est, hoc vniuersum ad mira quædam & singulãria hominum commoda fabricatum est. Quæ res nisi voluntatis tuæ nutu atque arbitrio administrarentur, sine controuersia tanta discrepantia, & tã magna potentia, quæ in illis cernitur dissentio, vniuersæ vitæ humanæ esset, rebusque omnibus vastitatem allatura. Nam ipsæ inter se cõfligentes, multo grauius cum humano genere confligerent: quod etiam faciunt, licet oculis non cernantur.

Aliud rursus præconium in deum, qui semper bonæ quæ sunt, homines docet.

CAP. LVIII.

DEus opt. max. & omnium Domine, tibi maxima habeatur gratia. Nam quanto magis humana natura variis & discrepantibus studiis opinionibusque duci intelligitur, tãto pluris apud eos, qui recte sentiunt, quique curam veræ & perfectæ veritatis gerunt, diuini verbi disciplinæ æstimantur. At verò si quis sit, qui se sanari non sinat, alteri qui sanari vult, non vitio verat. Nam medendi facultas, quæ morborum curationibus præest, omnibus in medio proposita est. Tantum cauendum, ne quis istud, religionis institutum violet, quod res ipsæ purum & integrum esse commonstrant. Fruamur igitur omnes boni illius communionem quod nobis datum sit, hoc est pacis: nostraque mens ab omni, quod illi aduersetur, sit omnino separata.

Hortatur sub edicti finem, vt nemo alteri negotium exhibeat. CAP. LIX.

ATamen quod quisque sibi persuadeat satis probum & spectatum esse, in hoc alteri ne sit offensiuo: imo vero quodcunque alter vel norit, vel intellexerit, illo quidem proximum, si fieri potest, iuuet: si fieri non potest, missum faciat. Aliud est enim certamen pro immortalitate sponte suscipere, aliud supplicii metu cogi. Hæc dixi, hæcque pluribus, quam id quod erat tenuitati meæ propositum postulabat